

istedetfor den, der er fastsat i Thronfølgeloven? Paa samme Maade gjenopliver denne Lov en anden Bestemmelse i Grundloven, den nemlig, at Kongen ikke uden Rigsdagens Samtykke kan være Regent i andre Lande end dem, som høre til det danske Monarchi. Naar nu denne Bestemmelse træder i Kraft, efterat Fredslutningen har fundet Sted, kan jeg tænke mig, at man vil gjøre dette gjældende saaledes, som om Hs. Majestæt uden Rigsdagens Samtykke kunde være Regent i de Lande, som tidligere have hørt til det danske Monarchi. Paa samme Maade kunde det muligen ogsaa være, at den første midlertidige Bestemmelse kunde give Anledning til Tvivl. Jeg har i den Tid, jeg har deeltaget i det politiske Liv, høvt Leilighed til at forundres over, hvad en dygtig Jurist kan bringe ud af saadanne tvivlsomme Spørgsmaal. Lader os huske paa, hvad der er blevet bragt ud af det Forbehold, der stod i Indledningen til Grundloven, for at vi kunne være opmærksomme paa, hvor nødvendigt det er at gaa frem paa en meget varsom Maade ved saadanne Sagers Behandling, og at sørge for, at Alt er tilstrækkelig klart, tydeligt og bestemt. Men jeg kommer nu til en anden stor Side ved denne Sags Behandling, som ikke egentlig er Gjenstand for Tvivl, men hvor det er aldeles klart, at Loven, dersom den vedtages uforandret, vil kunne tilveiebringe et Forhold, som man dog maastee ikke ønskede, en Tilstand, der er aldeles forskjellig fra den ved Grundloven af 18de November 1863 etablerede; det er alle de Paragrapher, hvori Kongehusets Stilling til Forfatningen er bleven bestemt. Det er dog vist ikke de ærede Herrers Mening, at de ville have Kongehuset stillet paa en anden Maade under Føntejuniforfatningen end under Forfatningen af 18de November 1863. Jeg vilde i alt Fald ansee det for yderst uheldigt, om Kongehusets Stilling ogsaa skulde drages ind med i den noksom udviklede Strid om Forfatningsspørgsmaalet, saaledes at Kongehuset fik en forskjellig Stilling, eftersom man vedtog den ene eller den anden Lov. Derfor gaaer det af mig stillede Forslag ud paa, at stille Kongehuset under Føntejuniforfatningen ganske paa samme Maade, som det er stillet under Grundloven af 18de November 1863.

Jeg troer, at det vilde være i høi Grad klogt og forsigtigt, om Forsamlingen allerede nu vilde betræde denne Vej. Naalnlig er der her eet Spørgsmaal, hvorpaa jeg særlig maa henlede Deres Opmærksomhed. Efter Grundloven af 18de Novbr. 1863 har Kronprindsen Sæde i Geheimstatsraadet, efter Forfatningen af 5te Juni 1849 sidder Kronprindsen derimod ikke i Statsraadet. Vilde det nu ikke være yderst uheldigt, at hans Stilling blev bragt ind med under hele Forfatningsstriden, saa at det kom til at staa saaledes, at dersom Regeringen sluttede sig til dette Forslag, vilde Følgen deraf være, at Kronprindsen traadte ud af Geheimstatsraadet. At kaste disse Spørgsmaal ind i denne Forfatningsstrid, anseer jeg for yderst uheldigt og for stridende netop mod det, som de ærede Herrere ønske. Jeg har nu anført de Grunde, og, som det forekommer mig, vægtige Grunde, der kunne tale for at stemme for de af mig under Nr. 1 og 2 gjorte Endringsforslag, og det glæder mig ogsaa, at den ærede Ordfører ikke har udtalt sig stærkere mod dem, end at han har anerkjendt, at de ikke væsentligt berøre de Spørgsmaal, som ligge ham og dem, der slutte sig til ham, saa meget paa Hjerte. Dersom disse mine Forslag bleve vedtagne, vilde Grundloven af 5te Juni 1849 og den saaledes vedtagne Lov give en aldeles tydelig og klar Forestilling om de nye grundlovmæssige Forhold. Man behøvede da slet ikke, saaledes som det er sagt et andet Sted, at bryde sig om Grundloven af 18de November 1863 og Grundlovsindskrænkningen af 2den October 1855; man behøvede slet ikke at see eller kjende dem; man behøvede kun at kjende 5te Juni Grundloven og denne Lov for at have en fuldstændig klar Oversigt. Man vil altsaa see, at det paa ingen Maade forholder sig saaledes, at denne Vej skulde føre til en Uklarhed med Hensyn til Forfatningen. Jeg troer imidlertid, at det saa vilde være nødvendigt at gjøre en lille Forandring i Lovforslaget, den nemlig at man udtrykkelig fremhævede, hvilke Paragrapher af Grundloven der vedbliver at være ude af Kraft. Naar man gjorde dette, vilde der efter min Mening aldeles ikke være nogen Uklarhed tilstede. — Jeg skal ikke vidtløftigt tale for det af mig under Nr. 3